

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268669
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120268669.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom U. S. X/A, XXX XX M. - mestská časť V. X., v konaní o zaplatenie sumy 141,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/52/2020-101 zo dňa 22.10.2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/52/2020-144 zo dňa 19.3.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/52/2020-101 zo dňa 22.10.2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/52/2020-144 zo dňa 19.3.2021 v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 141,67 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výrokoch III. a IV. o náhrade trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 141,67 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 52 % a výrokom IV. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení poukázal na návrh, ktorým sa žalobca v rámci upomínacieho konania domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 141,67 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 3.12.2019 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. BMW X6, EČV: X ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený - obchodná spoločnosť EUROPARTS, s.r.o., so sídlom Hrdinov SNP 76, 036 01 Martin, IČO: 36 386 561. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. VW Passat, EČV: X poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9529415004 (z poistnej zmluvy č. 6571341519). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 82/2019 zo dňa 10.12.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. BMW XXXD xU., EČV: C v čase od 10.12.2019 do 13.12.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0972019 zo dňa 16.12.2019, splatnú dňa 16.12.2019, na sumu 590,- Eur s DPH. Poškodený zároveň dňa 16.12.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému z titulu náhrady účelne

vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 491,67 bez DPH (590,- Eur s DPH) spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.1.2020 zaslanému žalobcovi vyplýva, že dňa 24.1.2020 došlo k skončeniu prešetrovania a následne vybaveniu poistnej udalosti. Žalovaný dňa 29.1.2020 poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 350,- Eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením dĺžky prenájmu náhradného vozidla, a to jej neoprávneným skrátením na 3 dni.

2. Vo veci rozhodol na základe predložených listinných dôkazov Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom zo dňa 16.4.2020, sp. zn. 17Up/549/2020, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Namietal v ňom, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. Žalobca podľa jeho názoru nešpecifikoval základné údaje - napr. o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Súčasne zo samotnej zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené. Imanentnou súčasťou žaloby je tvrdenie o existencii nájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 4 dní, ktoré je dokladované Zmluvou o nájme, a nutnosť tohto vzťahu je zdôvodnená Čestným prehlásením zo dňa 16.12.2019, v ktorom poškodený vyhlasuje, že na zabezpečenie svojej podnikateľskej činnosti bol nevyhnutný prenájom náhradného motorového vozidla od 10.12.2019 do 13.12.2019 - nakoľko až v ten deň bol doručený krycí list poisťovne. S ohľadom na uvedené žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že žalobca predložil Zmluvu o nájme vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 13.12.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného. Uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí preto zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme. Žalovaný v podanom odpore ďalej namietal aktívnu legitimáciu žalobcu. Podľa jeho názoru nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení. Uzatvorením Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej Zmluve o postúpení. Z uvedenej zmluvy totiž podľa slov žalovaného vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Žalovaný považuje právny úkon postúpenia pohľadávky podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Žalovaný ďalej tvrdil, že žalobca vznik údajného nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla neoprel o žiadne zákonné ustanovenia. Nepreukázal tiež, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. Predložil len Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 16.12.2019, pričom ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch bez rozdielu, preto ho žalovaný považuje za účelový. V závere svojho odporu sa žalovaný odvolal na odôvodnenie v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 28.1.2020, v zmysle ktorého bol žalovaným priznaný nájom v rozsahu 3 dní od ukončenia opravy, a to 12.12.2019, v zmysle údajov o dodaní služby plynúcich z faktúry 31194826, vystavenej spoločnosťou MD-Bavaria Žilina, s.r.o. poškodenému za opravu motorového vozidla. Namietol tiež žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Co/145/2017.

3. Okresný súd mal po vykonanom dokazovaní preukázané a medzi stranami ani nebolo sporné, že dňa 3.12.2019 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW T EČV: X pričom ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený počas opravy vozidla uzatvoril so žalobcom dňa 10.12.2019 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 82/2019, na základe ktorej si prenajal náhradné motorové vozidlo zn. BMW XXXD xU., a to v čase od 10.12.2019 do 13.12.2019. Žalovaný ako poisťovňa poskytol poistné plnenie vo výške 350,- Eur a práve rozdiel medzi skutočnou škodou a poistným plnením bol predmetom žaloby. Okresný súd vo vzťahu k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2019 uviedol, že za žalobcu túto zmluvu podpisoval p. X. ako jeden z dvoch konateľov a za poškodeného ju

podpisoval p. H. ako jediný konateľ obchodnej spoločnosti EUROPARTS, s.r.o. K námietke žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol okresný súd, že mal preukázané, že došlo k právnomu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke, a to práve na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky. V zmysle tejto zmluvy postupca postúpil postupníkovi pohľadávku vo výške 491,67 Eur bez DPH, ktorú mal voči žalovanému z titulu jeho nároku voči poisťovni na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, a to v príčinnej súvislosti so škodou na vozidle zn. BMW X6. V predmetnej zmluve zmluvné strany zároveň dohodli, že postúpenie pohľadávky bude odplatné a odplata predstavuje sumu 491,67 Eur, čo zodpovedá sume vyúčtovanej za nájom náhradného vozidla vo faktúre č. 0972019 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom voči postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla. Záväzok poškodeného na dlžné nájomné voči prenajímateľovi zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávok. Zmluvné strany sa v zmluve o postúpení dohodli, že sa ich vzájomné nároky podpisom tejto zmluvy započítavajú. Poškodenému tak vznikla majetková ujma okamihom započítania týchto vzájomných pohľadávok. Započítaním podľa dohody zanikol záväzok poškodeného z dlžného nájomného a okamihom zániku tohto záväzku poškodeného vznikla reálne škoda, t.j. skutočná škoda. Poškodený mal pohľadávku voči žalovanému z titulu jeho nároku na náhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi. Bola tak postúpená existentná pohľadávka, pričom žalobca preukázal, že po celú dobu trvania nájmu mal poškodený náhradné motorové vozidlo účelne prenajaté. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný uhradil žalobcovi časť nároku na poistné plnenie vo výške 350,- Eur, čím ho považoval za veriteľa v súvislosti s touto náhradou škody, postúpenej pohľadávky, čím sám akceptoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

4. Okresný súd poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby žalovaný ako poisťovateľ nahradil za neho poškodenému, v danom prípade žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného, uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. Žalobca tak bol oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, t.j. žalovanému. Výšku škody žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Okresný súd krátenie poistného plnenia žalovaným vyhodnotil ako nedôvodné. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom vyplýva zo skutočnosti, že tieto náklady by nevznikli, keby poškodený mohol používať vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď jeho vozidlo bolo v oprave. Uplatnený nárok na náhradu škody je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody, teda porušenie právnej povinnosti, vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa dostal poškodený zavinením klienta žalovaného, nemožno umocňovať jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy. Žalovaný dobu prenájmu náhradného vozidla uznal v trvaní troch dní, keď vychádzal z faktúry autoservisu, z ktorej vyplýva dátum dodania tovaru/služby 12.12.2019. Podľa okresného súdu pri posudzovaní účelnosti prenájmu vozidla je potrebné vychádzať zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje vozidlo. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že vozidlo bolo v servise od 10.12.2019 do 13.12.2019, kedy po doručení krycieho listu bolo autoservisom vrátené. Z dokazovania nevyplývalo, že by poškodený mal možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť dobu opravy svojho vozidla, a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného vozidla. V zhode so žalobcom tak okresný súd ustálil dobu nájmu v dĺžke 4 dní. Z tejto doby s prihliadnutím na uzatvorenú zmluvu o nájme vyplýva celková suma zodpovedajúca ujme poškodeného a okresný súd tak mal za to, že ku kráteniu poistného plnenia žalovaným došlo neoprávnene. Žalobcovi tak okresný súd priznal nárok na zaplatenie sumy 141,67 Eur.

5. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie úroku z omeškania bolo podľa okresného súdu rozhodujúce oznámenie o poistnom plnení, ktorým poisťovňa oznámila poškodenému, že dňa 24.1.2020 ukončila šetrenie poistnej udalosti. Okresný súd vychádzal z právneho názoru NS SR vyjadreného v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 145/2017, pričom v súdenom prípade bolo z obsahu spisu zrejmé, že žalovaný si splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. oznámením o poistnom plnení, v ktorom súčasne poskytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie. V zmysle uvedeného rozhodnutia NS SR je správnosť záveru poisťovateľa v tomto vysvetlení irelevantná, keďže poisťovateľ je povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie, čo v danom prípade žalovaný ako poisťovateľ

splnil. Žalobcovi preto okresný súd nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol. Okresný súd zamietol aj nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, ktorý žalobca uplatnil v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka. Okresný súd vyhodnotil, že omeškanie žalovaného nebolo v konaní preukázané, pričom toto právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vzniká v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka omeškaním.

6. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobcovi bola prisúdená istina vo výške 141,67 Eur a nebol mu priznaný nárok na úroky z omeškania, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 22.10.2020 predstavujú po vyčíslení sumu 4,96 Eur, a ani nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur. Žalobca tak mal úspech v sume 141,67 Eur a žalovaný v sume 44,96 Eur. Úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení potom predstavuje 76 %, úspech žalovaného 24 % a čistý úspech žalobcu predstavuje 52 %. V rozsahu 52 % priznal okresný súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. O výške náhrady trov bude okresný súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Proti výrokom I., III. a IV. tohto rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote žalovaný cestou právneho zástupcu odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Žalovaný namietal, že rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Podľa žalovaného sa okresný súd nevysporiadal so skutočnosťami nevyhnutnými pre právne posúdenie veci a navyiac svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Žalovaný mal za to, že závery rozhodnutia okresného súdu sú nesprávne a nezákonné z dôvodu, že okresný súd sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom spore. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že dňa 30.12.2019 (pozn. krajského súdu: správne malo byť zrejme uvedené 3.12.2019) došlo ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému EUROPARTS, s.r.o., ktorá mala byť spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného mal byť poškodený nútený užívať náhradné vozidlo zapožičané od žalobcu Zmluvou o nájme dopravného prostriedku č. 82/2019 zo dňa 10.12.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 0972019 na sumu 590,- Eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 16.12.2019 Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá mala vzniknúť z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Podľa žalovaného nebol žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyplynulo, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z tohto vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Žalovaný poukázal na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že uzavretím zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko túto pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a preto mu ako pohľadávka nevznikla, ale v danom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo bolo v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry za nájom nemohlo dôjsť ani na základe zápočtu, keď z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplynulo, že prejav vôle účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a následne žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z týchto záverov podľa žalovaného žalobca nemôže byť aktívne vecne legitimovaný subjektom. Žalovaný poukázal v odvolaní na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Žalovaný považoval zmluvu o postúpení pohľadávky za právny úkon absolútne neplatný podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný preto navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného k údajnej ústavnej nekonformnosti rozsudku uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Vo vzťahu k nosnej námietke žalovaného ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci žalobca uviedol, že platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie. Žalobca a poškodený uzatvorili v záujme predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok súčasne s postúpením pohľadávky aj dohodu o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok. K momentu uzavretia

týchto zmlúv tak dochádza k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného o nemožnosti splnenia záväzku poškodeného započítaním, nakoľko v zmysle voľnej dispozície účastníkov zmluvných vzťahov bolo na poškodenom, že sa rozhodol svoj záväzok voči žalobcovi splniť takýmto spôsobom. Zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a judikatúra a odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Započítanie predstavuje formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka, čo umožní ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom si zjednodušiť majetkové vzťahy. Argumentácia žalovaného tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a nie je súladná s ustálenou súdnou praxou. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, v ktorých mal súd s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávky, kde k úhrade nájomného došlo započítaním, existenciu škody za jednoznačne preukázanú. Bol tak preukázaný aj samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a to v nadväznosti na dojednanie bodu 5 Zmluvy o postúpení pohľadávky. V danom prípade boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a v spojení s úpravou vyplývajúcou zo zák. č. 381/2001 Z.z. je potom žaloba skutkovo a právne dôvodná. Uvedené je v súlade s materiálnym výkladom zákona, ktorý má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe prednosť pred striktným formálnym výkladom. Nemožno sa stotožniť ani s tvrdeniami o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu jej neexistencie, keďže išlo o budúcu a identifikovateľnú pohľadávku, ktorej postúpenie je možné. Nedôvodná je tak aj námietka nedostatku aktívnej legitímácie. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

9. Na doručené vyjadrenie žalobcu žalovaný písomne nereagoval.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

11. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/56/2021-153 zo dňa 15.6.2021 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

12. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Za aplikácie relevantných zákonných ustanovení bol rozsudok okresného súdu posudzovaný krajským súdom v zmysle odvolacích dôvodov, ktoré v podanom odvolaní vymedzil žalovaný, keď namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. K tejto námietke krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že ak odvolateľ v podanom odvolaní namietal skutkové závery okresného súdu, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „...Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je

obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého „...dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“. Odvolací súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

16. Žalovaný v podanom odvolaní namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, a to z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným. Krajský súd vo vzťahu k tejto námietke považuje za potrebné poukázať na túto Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2019 (č.l. 11 spisu), uzatvorenú medzi postupcom EUROPARTS, s.r.o. a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom je postúpenie pohľadávky postupcu v prospech žalobcu ako postupníka voči žalovanému ako dlžníkovi v celkovej výške 491,67 Eur bez DPH. Pohľadávka je definovaná ako nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov na nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 05.12.2019. Túto pohľadávku podľa čl. 2. tejto zmluvy postupca postúpil žalobcovi ako postupníkovi za odplatu.

17. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným tak vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla, a práve tento poistný nárok poškodeného bol predmetnou zmluvou postúpený žalobcovi. Poškodený subjekt mal ako veriteľ pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, zodpovedajúcu náhrade nákladov za prenájom vozidla, a túto pohľadávku postúpil žalobcovi. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by predmetná zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by mala odporovať ust. § 524 a nasl. OZ z dôvodu, že by jej predmetom mal byť dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Dôvodnosť odvolacej námietky žalovaného spochybňuje aj jeho správanie a konanie, keď žalovaný Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 30.01.2020 adresoval žalobcovi, ktorého týmto oznámením informoval o ukončení šetrenia poistnej udalosti a o výške plnenia. Samotný žalovaný tak svojím postupom, kedy poskytoval čiastočné plnenie žalobcovi na základe predmetnej poistnej udalosti, akceptoval aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Čiastočné plnenie poskytnuté žalovaným predstavovalo čiastočné plnenie nároku postúpeného predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky žalobcovi poškodeným, a to práve z titulu nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, a preto námietka žalovaného smerujúca k popretiu aktívnej vecnej legitimácie žalobcu nemohla byť krajským súdom ako súdom odvolacím vyhodnotená ako dôvodná.

18. Krajský súd dodáva, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, súčasťou ktorého nároku

na poistné plnenie bola náhrada účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Nie je na mieste odvolací argument žalovaného, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie nie pohľadávky, ale záväzku poškodeného, pretože predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla.

19. Krajský súd zároveň nevyhodnotil ako dôvodnú ani odvolaciu námietku žalovaného ohľadom nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Krajský súd k tejto námietke vo všeobecnosti uvádza, že odôvodnenie rozsudku je tou časťou rozsudku, ktorá je relevantná a významná z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 119/03 je potrebné ust. § 157 ods. 2 OSP (aktuálne ust. § 220 ods. CSP) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Krajský súd je názoru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol podstatné okolnosti týkajúce sa výkladu opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia, vypořiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a myšlienkový postup okresného súdu je z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne zrejmy. Okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti mal z vykonaného dokazovania za preukázané, uviedol príslušné právne normy, ktoré na zistený skutkový stav aplikoval, a to s poukazom na všetky skutočnosti, ktoré boli zistené vykonaným dokazovaním, a tiež s poukazom na právne závery, ktoré okresný súd prijal.

20. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nepochybne patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu a vyplýva aj z ustálenej judikatúry ESLP. Zároveň však judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký argument, ktorý pre rozhodnutie vo veci samej nie je podstatný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd SR opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným a dostatočným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel a pre ktoré vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Okresný súd vo vzťahu ku svojim záverom uviedol relevantné skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, a rozhodnutie okresného súdu preto nemožno považovať za svojvoľné či zjavne neodôvodnené, keď sa okresný súd zaoberal nosnou argumentáciou sporových strán a túto argumentáciu riadne vyhodnotil. Okresný súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a význam v kontexte relevantných zistení o skutkovom stave vo veci. Z judikatúry ÚS SR vyplýva, že iba skutočnosť, že sa odvolateľ s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo o arbitrárnosti rozhodnutia súdu (I. ÚS 188/06). Okrem toho krajský súd považuje za potrebné poukázať, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu (Stanovisko občiansko-právneho kolégia NS SR č. 2 zo dňa 03. decembra 2015, Zbierka Stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016). V danom prípade napadnutý rozsudok okresného súdu i čo do odôvodnenia spĺňa kritériá vecne správneho rozhodnutia za dostatočného rešpektovania ust. § 220 ods. 2 CSP.

21. Na základe uvedeného nevyhodnotil krajský súd odvolacie dôvody žalovaného ako relevantné. Krajským súdom bolo preto pristúpené k potvrdeniu rozsudku okresného súdu v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 141,67 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a tiež vo výrokoch III. a IV. o náhrade trov prvoinštančného konania ako vecne správneho rozhodnutia podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Voči výrokom o trovách konania pred súdom prvej inštancie žalovaný v podanom

odvolaní nezadefinoval osobitné odvolacie dôvody, a preto tieto výroky III. a IV. rozsudku okresného súdu boli ako výroky závislé od výroku v merite veci rovnako potvrdené ako vecne správne.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému tak bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.